

عنوان مقاله:

بلاغت اسطوره (بررسی بنیاد اساطیری یک تصویر رایج در شعر فارسی)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های ادبی، دوره 17، شماره 69 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

سعید عبادی جمیل - دانشگاه شیراز

محمود رضایی دشت ارزنه - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

پرسش اصلی این مقاله این است که آیا اسطوره می تواند حضوری ناخودآگاهانه در فرایند شکلگیری فرم ادبی داشته باشد؛ برای پاسخ به این پرسش ابتدا با رویکردی توصیفی تحلیلی لایه های دوگانه باورهای اساطیری درباره رابطه آب و باران، باروری و نعمت بخشی با خویشکاری اصلی پادشاه در یک نظام سیاسی فرهنگی تشریح شده است. در ادامه یافته های این مقاله نشان می دهد که باور به رابطه شاه و مجموعه عقاید مرتبط با آب و باران منبع مهم و موثری در شکلگیری ناخودآگاهانه رایجترین و پربسامدترین خانواده تصویری در شعر مدحی فارسی بوده است. هم چنین این مقاله با توضیح رابطه اسطوره و ادبیت و بررسی روابط متناظر مفهوم شاه با آب و باران و باروری و تحلیل ویژگیهای شاه اسطوره ای، ابعاد تکوین یک کلیشه تصویری متکرر را مورد بررسی قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

myth, rhetoric, form, water, king, image, اسطوره, بلاغت, فرم, آب, شاه, تصویر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2144245>

